

Na Srbskem izdelala je vlada novi dvorni statut, katerega glavna določba je, da ne sme noben član kraljeve družine brez dovoljenja kralja — dolgove delati. Uresničila se je za kraljevo družino tudi posebna sodnja. Pač značilno!

Španski kralj toži baje celo vrsto časopisov, ki so mu očitali, da se preveč z drugimi ženskami okoli vlači. Tudi kraljica se je teh "ekstravaganc" naveličala in se hoče pustiti ločiti.

Izdatki v socialne namene, torej v prvi vrsti za zavarovanje bolnih, starih in onemoglih itd. so pravzaprav slika kulture dotične države. Koliko se v posameznih državah v ta namen izda, kaže sledeča statistika:

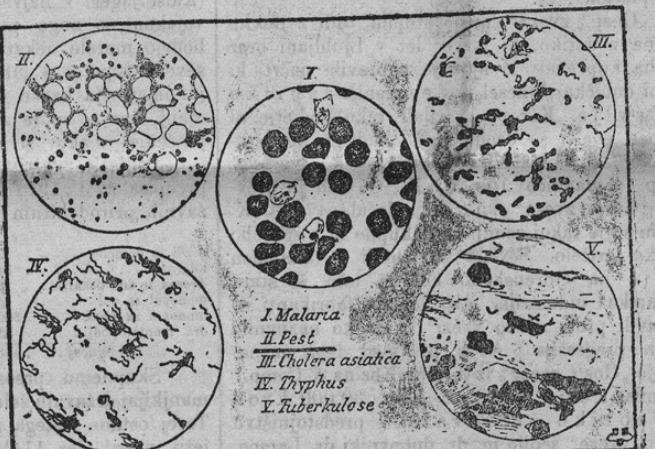
Država	izda frankov millijoni	na vsacega prebivalca pride	% skupnega državnega proračuna
Anglija . . .	300	6·65	6·45
Belgia . . .	28	4—	8·70
Švica . . .	6	5·75	4—
Francoska . . .	120	3—	3—
Nemčija . . .	81	1·25	2·15
Italija . . .	21	0·62	0·94
Avstrija . . .	14·5	0·29	0·53

Iz teh številk je razvidno, da naša preljuba vlada prav malo za ljudstvo skrbi, kajti celo zasramovana Italija izdaja več v socialne namene. Pri nas pa se pozna le vojaške zahteve in narodnostno gonjo, — vbogo ljudstvo pa naj v revščini od lakote umira ...

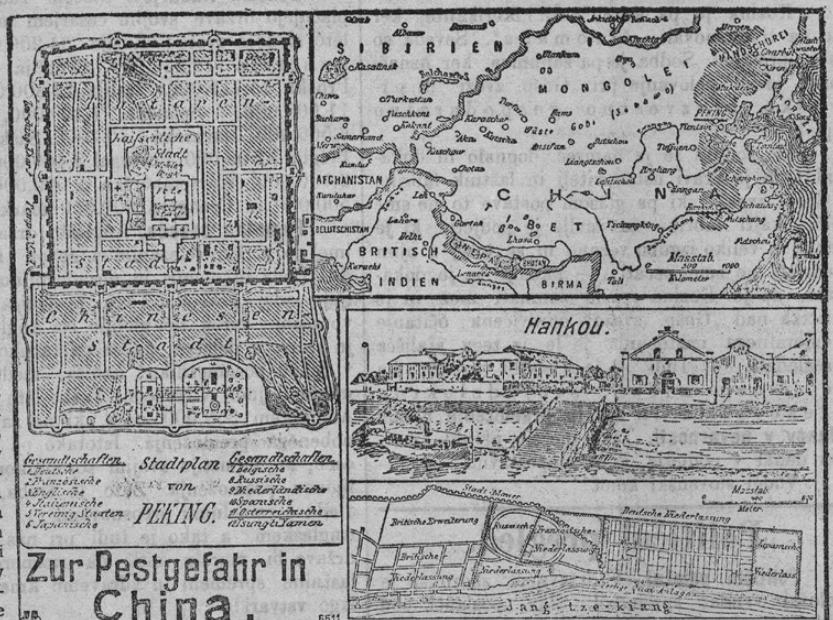
Politični umor. Perzijskega finančnega ministra Sani ed Dauleh sta dva ruska podanika iz političnih vzrokov ustrelili. Domača duhovščina

Kuga.

Strašne novice prihajo iz Azije: grozovita kuga, najhujša bolezen človeštva, se na Kitajskem in deloma tudi že na Ruskem nevarno razširja. Kuga je pravi bič za človeštvo. V vseh mestih skoraj vidimo kamenite spomenike na čase kuge, ki je pred stoletji tudi v Evropi rada divjala. Kuga je zato tako nevarna, ker pride hitro, umori hitro in je neozdravljiva. Kakor razne druge bolezni, povzroči tudi kuga mala, nevidna glivica. Te glivice, ki jih bolnik izmeče, povzročijo tudi nadejlivost teh bolezni. Naša prva slika kaže mnogo povečane podobe teh glivic pri raznih boleznih in to:

Die wichtigsten Krankheitserreger.

Zur Pestgefahr in China.

hajska ljudstvo proti Rusom. Pričakovati je kravih bojev.

Burski general Cronje je v transvaalskem mestu Klerksdorpum umrl. V burski vojni proti Angležem se je zelo odlikoval.

Pogorela je palača turške vlade v Carigradu. Govori se, da se je iz političnih vzrokov nalašč začigalo.

Soc. dem. vodja P. Singer, eden ustanoviteljev nemške socialne demokracije, je umrl. Popreba se je udeležilo 100.000 oseb.

V bozanskem deželnem zboru so priredili srbski poslanci velike škandale in je skoraj do pretepa prišlo. Turško-hrvatska večina pa je srbsko obstrukcijo le premagala. Seja je bila večkrat prekinjena.

Dopisi.

Od nekje. Dragi „Štajerc“! „Sloga“ v Ljubljani piše dne 20. I. 1911: „Ne pozabimo na organizate!“ — Ta list piše, da duhoven ne najde takoj zaprtih src in hiš, kendar gre ali pošlje po biro, kakor pa organist. Duhovni seveda so dosti pametni, da pošljejo najprvo okoli pobirat; potem pride še mežnar, nazadnje pa organist. Gotovo imajo pravico organisti za poboljšanje svojega stana in se nam tudi smiljo; ampak svojega gospodarja, ker za cerkev denar pobira, se naj držijo! Odprimo oči: revnost vpije od kmečke hiše; po navadi ima vsak dosti otrok, slaba je lejtna, draginja pa velika. Kar bi morbit še vstalo za prodati, mu pa cerkevi možje vzamejo. Vsmiljena „Sloga“ bi pač moral po pravici pisati: „Duhovni, pomagajte organizatom!“ Vsaka štacuna in gostilna, sploh kdor

rabi pomočnike, jim mora tudi plačati; zakabi pa cerkev ne skrbela za svoje pomočnike. Mi drugo ljudstvo dobavljamo prav redkom denar v roke; cerkev pa nima konkurenco, sama pa od vseh faranov. Mi smo prisiljeni grunte prodati in po svetu iti, ker nas ne pa stijo več živeti; mi se moramo z teško zasluženim denarjem posestvo kupit, duhoven pa ka pride v svoj pripravljen grad, in ako je kaj popravit, pa v nedeljo pridigajo, in vboge kmeterje prosijo, da ti jim vse zastonj naredijo, oni pa na topalem cigare kadijo. En pravičen kristjan kar se

Prašaj duhovni kaplan jim že da Sl. hovnili jezijo. Dobro se s Hudim vračuje. Kakor se je slišalo, vršile so se tukaj voliti župana in odbornikov. In dasi se Ti, dragi prijatelj, pri občinskih zadevah pri vseh odkloni in kako so se Ti, ti zagriženi pravki, za trud čez 15 let zahvalili, da Tebi itak ni nima mar za tiste solze, ki iz takih hinavskih očebil. Omeniti pa moram, da ta prvaška stranka Fotera celo rada ima, kadar on za vino dà. — Zdajšnemu županu pa svetujem, da pri občinskih zadevah boljše ravna, da čez 15 let lepo hvalo dobi; seveda on to reč že bol zastopi, kjer je že enkrat to srečo imel. Ko se ta zahvala čitala po 3 letih, bila bi bol verjetno; če si tako slabo ravnal, zakaj so to čast 15 let naprej pustili? Grdo je za takih hinavcev, poštenjaka po listih raznasi, ki se z političku itak ne briga. Njemu pa, vrlemu Fateru izrekam vedno iz srca prijateljski pozdrav! Tudi on se ni solzil, ko se je od vas poslovil. Točite se le, srca solze ... hinavskih. Prijatelji.

Račje (Kranjšfeld) pri Mariboru: Slučajno mi pride 4. št. „Sl. Gosp.“ v roke, kjer se na nesramni način napada naše požarno društvo, ker sta namreč dva moža našega društva raznašala vabilia za ples, katerega je priredilo društvo v gostilni g. Grisold, v sosednjih občinah. Dopisniku to ne gre v glavo, ker so bila vabilia nemška ter pravi, da društvo z nemškimi vabilia noče podpirati. Zapomni si Ti dopisunče, da brez Tvoje podpore bo društvo že izhajalo, sicer pa gotovo ni nihče po kolenih za Teboj hodi in Te prosi podpore; če Ti je pa le preveč žal za tisto kronico, oglasi se, vem da Ti jo bo društvo rađevaljno nazaj dalo. Tako majhno vabilo Te v oči peča; tam pa ne vidis, kako se bleska na slovenski krmo velik nemški napis; „Anton Lobnik Restauration“, v katero tudi Ti rad zahajaš, ker veš da se toči izvrsten „Florian“. Nadalje praviš: „Če hoče račka požarna bramba res vršiti svojo dolžnost, naj ne dere slepo za svojimi kolovodji, kateri so razviti hajloveci.“ O Ti mlečzobi dopisunče, tukaj si se pa presneto ugriznil, ker je namreč načelnik Slovenc; pa ker ne trobi v Tvoj klerikalni rog, je pa „razviti hajlovec“, čeravno je morebiti boljši Slovenec ko Ti, ki še nimaš niti pojma kaj je požarno društvo. V odgovor pa Ti kličem: Račje so bile, so in bodo napredne! Gut Heil!

Prijatelj društva.

Račje pri Mariboru! Naše požarno društvo je priredilo dne 22. pr. m. ples z srečolovom v gostilni g. Grisold, kjer so precej veliki lokalni bili natlačeno polni, vkljub temu da je slivniški organist, ki še ima materino mleko za zobni, javno prosil ljudi, naj gredo raje v farški „teater“, kakor pa na ples. Ti g. organist se pa vadi raje orgljiati, da se Ti ne bodo ljudje v cerkvi smejal, kakor na novega leta dan, kakor pa da take neumnosti organja.

Opazovalec.

Polenšak. Preteklo nedeljo po maši smo imeli tukaj v šolskem posloju gospodarski shod, ki je rodil prav mnogo uspeha. Shod je bil jako dobro obiskan. Kmetje smo se hoteli posvetovati o potrebi ustanovitve filialke kmetijske družbe. Predaval je na shodu vrlji posestnik g. Škerlec-Vičanski, katerega itak že na spodnjem Štajerskem kot izbornega gospodarja poznamo. V poljudnih in zanimivih besedah je raztolmačil potem in koristi kmetijske družbe. Prav izborne nauke nam je tudi dajal o travnicih sploh. Veselo smo mu pritrtili, ko je mimogredu omenil, da je najboljša „politika“ za kmeta — v glavi. Hvala g. Škerlecu za lepe nauke.

Kmetje.

Ormož. Lovski venček, ki se je vršil 29. prosinca, je izborni uspel. Obisk je bil mnogo brojen. Ne samo, da so Ormožani skoraj polno-

Hankou i. s. zemljevid ter pogled na mesto. Upati je, da se bode z najstrožejšimi sredstvi tej krvavi bolezni, ki je tisoče oseb umorila, vstop v Evropo preprečilo.

številno prišli, marveč opazili smo tudi lovce ter prijatelje lova iz Ptuja, Maribora in sosedne Hrvatske. V polni zadovoljnosti in ob izborni zabavi je trajal ples do jutra. Vsem, ki so pri uspehu sodelovali, prisrčno zahvalo!

Griže. Neki črni dopisun se strašno jezi v dopisu iz Griz v „Slov. gospodarju“. Kako se je izrazil ta črni dopisun, da „Štajerc“ resnico za obrekovanje ima. Ali ni bilo vse resnično, kar se je poročalo o g. kaplanu in župniku? Prašaj tiste zveste kristijane, pri katerih še ti duhovniki vživajo čast, kako se jezijo nad g. kaplanom, ker tako dolgo sv. maša traja, da jim že molitve primanjkuje. Ker pa dobro vejo, da Sl. G. (holt „slepar“) ne sprejme črez duhovnike graje, pa rajše molčajo in se natihomaj jezijo. Ja ja, „Štajerc“ pa štrigel v roke pa vas čoble in žegeče, da je veselje. Ti črno dopisunči, ti si v gadjenju sorodstvu! Vprašaj g. župnika, zakaj se eno ženo nagovarjali, da naj iz one posojilnice denar vun vzame in naj v to posojilnico vloži, ko so sami zraven? Ali ni to velika hinavščina za takega, ki zmiraj ljudi podpijuje? En pametni mož je rekel: ali misli župnik, če on pri posojilnici dobro stoji, bomo pa denar iz varnega kraja vun jemali pa njemu dali; je rekel, koga mu bom pa vzel? grunt ni njegov, na samo suknjo pa ne grem! Imamo prav lepo zgled; poglej ti črno dopisunče, kaj so na Koroškem ti žegnani parklji naredili; sam škof je svoje žegnane roke zraven tlačil, da so ložaj ljudi za toliko milijonov kron osleparili in obraubali! Povej mi ti dopisun, ali je Kristus posojilnice ustanovljal? Ali je za blagajničarja bil; ja blagajničarja je imel, pa ta je bil Judež; tega dandanes posnemajo! Kadar je gladovni Judež Kristusa prodal, tako ga še dandanes prodajajo. Vidiš, ti dopisun, kaj so sv. Oče duhovnikom pisali, da nobeden ne sme biti pri kakšni posojilnici ne za blagajničarja ne v odboru; naš župnik so vse pov sod, se zraven rijejo; zakaj se pa ne držijo sv. Očeta zapovedi? Ah ko bi Kristus zdaj na svet prišel, vse družice bi tepel, kakor je v Jeruzalemskem templju; to bi še Škrabar premalo štrikov imel. Tako dopisun, primi se za tvoj dolgi nos in za tvojo tumasto butico, pa beri „Štajerc“: potem boš saj videl, kaj se vse po svetu godi!

Haide Tuhtar.

Ragoznica pri Ptaju. V soboto 4. februarja zvečer se je vršil v „Narodnem domu“ v Ptaju plesni venček, katerega se je tudi udeležil naš priljubljeni šribar Geiser. Ta zabava pa je trajala celo noč. Naš vbogi šribar pa je imel več v glavi nego v petah ter je šel drugo jutro se zdraviti v Ragoznico. Ko pa se je vracal domov, so ravno šli ljudje od pozne službe Božje. Fantje iz Kicarja, ti pa so res zelo neolikani, ker niso pustili tega slovenskega šribarja naprej, ampak začeli so ga v jarek premetavati tako hitro, da ni „folgal“ vun vstajati . . . Veš, preljubi Geiser, v naši občini nismo samo trdi Slovenci ali pa „sokoli“, ampak mi živimo zadovoljno in miroljubno Slovenci z Nemci! Adio Geiser!

Iz Jesenice! Tukajšni grandstebri klerikalnega štaba so že pričeli shode sklicevati. Prvi shod je bil 2. februarja v Rovtih pri Sv. Križu. Generala krumpasti Čebulj in njegov brat žnidar sta nekaj farbala kmete v Rovtih, koliko je žnidar občini prihranil! Smešno! Naj nam Čebulj pove koliko je pa on pri savskemu vodovodu občini prihranil? — Z računi jasno na dan! Rovtarjem pa tolike na uhu povemo, da Sv. Križ narmanj davka v celi občini plačuje, a občina Jesenice ima pa trikrat več stroškov za Rovte nego ta davek iznaša!! Tedaj občinski zastopnik z podatki proračuna za Rovte na dan! — Potem bodo nadalje gorovili! Ali se bodo pustili od Rovtarjev komandirati! Ne! — Za župana hočejo imeti salonschneiderja Čebula! Pozor Jesenican! Bodite na straži, zdaj je še dan; a ko pride noč bodo prepozno! — Ne pozabite kako je vas Zabukovec načrpal! Ne zaupajte nobenemu popu več! Far je far! To je za enkrat cel odgovor na prvi politični občinski shod.

povedati, o nekem kompromisu, o volitvi pregleovalcev računov in Bog ve o čemur še; morda tudi kaj o pincgavskih bikecih...

Odgovorim na kratko in odkrito, s svojim podpisom, kakor se to poštenemu človeku spodbobi. Zavratno in skrito napadajo in obrekajo le lopovi!

Spominjam se, da je g. Nemec, želar in župan v Dragotinskem vrhu, pri občni seji dn 22. decembra 1910, na kateri je bil proračun za leto 1911 z 40% dokladami odobren, prosil, da naj vsa zadeva tiba in mirna ostane, da naj nikdo o nje ne govori in da naj se zato častno besedo članov tirja. Ako je prvaško gospodarstvo v okraju res tako »vzorno«, zakaj bi potem uspehe skrivali? Sicer je pa ta zahteva tudi velika neumnost! Kajti proračun mora biti na vpogled vsakemu davkopalčevalcu in ne more se ničesar zamolčati. Vsak davkopalčevalc hoče vedeti, koliko % doklad se bode plačevalo. Vsakdo hoče vedeti, kam in v kakšne namene in na kakšni način se njegov krvavo zasluzeni denar porabi!

In zdaj čujem, da hočejo naši zastopniki svoj sklep spoditi in proračun predragačiti. Bojijo se razburjenega ljudstva, ki se zgraža nad sklenjenimi visokimi procenti doklad! In kako hočejo prvaški zastopniki proračun predragačiti? Morda bodejo manj prodeca na ceste vozili? Morda bodejo ves dolg pustili in le obresti v proračun dali? Dolg pa naj potem plača, kdor hoče; kaj-ne?... Zakaj pa preje pod naprednim gospodarstvom tekom 17 let ob starem letu ni ostalo nikdar dolga in tudi obresti ne? In preje so se še nove ceste delale, ceste zidale (grundirale) na raznih krajih ter so nove ceste dosti prodeca potrebovale. To je vendar resnica! Kdor ne veruje, naj se prepriča v starih račnnih!

Dotični možakar tudi trdi, da sem bil jaz računski pregledovalec. Seveda, to je res. Zato mi je bilo znano, da smo imeli že v dveh letih 1.900 krov dolga. Kaj pa pregledovalec računov more zato, če se slab gospodari (n. pr. popravljanje enega ali druga mosta košta namesto 50—100 K celih 200 do 300 K; pri tožbi g. Leo Krefta bi se izdanih 336 K lahko prišparalo; ako bi bil g. načelnik razumel, da ta tožba ne spada okrožni sodniji, marveč deželnemu odboru, ne bi niti vinjarja koštalo itd. itd.)? Kaj pa more računski pregledovalec pomagati, ko vaša stranka vsikdar roke vzdigne in reče: naj se plača; naša napredna stranka pa je v manjšini?...

Morda bode ta modri možakar v „Slov. Gosp.“ še o tistih nekdaj bikecih pisal. Tisti so bili plačani, zdaj pa nimamo (kakor se po domače reče, kjer kmet ima dosti dolga), bika pri vezanega. To je „bik“, pa ne pincgavskega, temveč menda ruskega ali srbskega plemena...

Takšna je torej zgodovina rojstva sedanjega načelstva v okraju. Hvala Bogu, zdaj lahko umjem — kakor je nekdaj rekel Simeon v templju — ker sem pričkal to rojstvo...

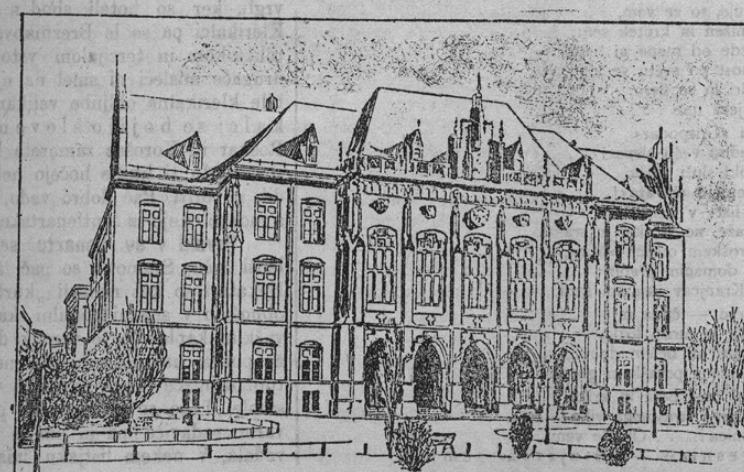
Prvaški zagovornik v mariborskem lističu se tudi izgovarja na streljanje proti toči. Kaj pa je bilo leta 1908, ko je bilo prevdarjenih 4.000 K, pa se je kakih par sto kron izdal, je vendar ta denar takrat ostal.

Ni vredno nadalje odgovarjati in hočem tedaj v kratkem skončati. Naznaniti pa še moram, da sem pred par dnevi tistem možu, ki je govoril, da sem jaz okrajnemu zastopu dolg zapustil, pri okrajni sodniji v Radgoni na njegovo prošnjo odpustil. Drugače bi bil dotičnik kaznovan. Mislim, da je s tem neresničnost te nasprotniške trditve sodnisko dokazana. Opozorim pa vse nasprotnike, da kdor ima korajčo mene obdolžiti, da sem okraju dolg zapustil, ta naj se oglaši in naj pove koliko?! Potem se bode pri sodniji spricalo!

Dotičnik pisari tudi zaradi načelstva. Jaz mislim, da bi bilo najbolje, ako bi se to pisario pustilo in ako bi se vsi za nove volitve zedinili. Sovraščvo še nikdar ni nikomur koristilo. V okrajni zastop naj se voljo možje, ki imajo zmožnost in voljo za delo. Ti možje si bodejo že pravega načelnika izbrali!

Franc Wratschko.

Visokošolski nemiri.

Die Universität in Krakau.

Kakor znano, hočejo klerikalci tudi visoke šole podprtiti svojemu nazadnjemuškemu vplivu. Temu so se pa slobodomiselní študenti že opetovano uprljali. Te dni prišlo je na univerzi v Krakovi do hudih nemirov in bojev. Naposled je bila visoka šola zaključena. Po celi državi so študenti drugih visokih šol brez razlike naročnosti nastopili proti klerikalstvu. Naša slika kaže poslopje visoke šole v Krakovi, ki je bila leta 1364 od kralja Karimira ustanovljena in katero obiskuje danes 2000 dijakov.